

# Papa nam dolazi!

Vladimir Dugalić, urednik

Uoči svetkovine Duhova, u subotu 7. lipnja 2003. godine, dogodit će se zasigurno jedan od najvećih događaja u dugoj povijesti Đakovačke ili Bosanske i Srijemske biskupije i naše slavonske ravnice. Po prvi put u naše krajeve (a u našu domovinu u posljednjih devet godina po treći put) u posjet nam dolazi Sveti Otac Ivan Pavao II. Hodočasnik mira, kako ga mnogi nazivaju, izabrao je tako pohod Hrvatskoj za svoje stoto apostolsko putovanje izvan Italije. Iako u već odmaklim godinama i krhkog i narušenog zdravlja, Papa će puna četiri dana ohrabrivati u vjeri svoju braću i običi četiri dijela naše domovine – od Dubrovnika na krajnjem jugu, Slavonije na istoku do Rijeke i Zadra. Čast koja obvezuje.

Za svog prvog posjeta 1994. godine Papa nam je pružio riječi utjehe i ohrabrenja u teškim trenucima ratnih razaranja i pozvao nas da u duhu vjere smognemo hrabrosti i nađemo u svojim srcima mjesto za čin oprost, kako nas ne bi zahvatio osjećaj mržnje koji razara ljudsku dušu. Rekao nam je: «Narodi ovih krajeva međusobno su se kroz stoljeća prihvaćali, ostvarivali su mnogovrsne razmjene u području umjetnosti, jezika, pisma, kulturnog narodnog blaga. Zar nije zajedničko bogatstvo i tradicija vjerske snošljivosti, koja se održala kroz gotovo jedno tisućljeće, pa i kroz vrlo tamna razdoblja povijesti? Ne, ne može se vjeri pripisivati fenomen nacionalističkih netrpeljivosti koje haraju ovim krajevima!.. Vrijeme je da zagrebačka Crkva kao i cijela Crkva u Hrvatskoj, postane promicateljica međusobnog oprostjenja i pomirenja. *Tražiti oprost i sam oprostiti*: tako bi mogla biti sažeta zadaća koja je pred svima, ukoliko se žele postaviti čvrste pretpostavke za postizanje istinskog i trajnog mira.» I nastavio je: «Vaša povijest neka uistinu bude učiteljica sadašnjice... Osaženi iskustvima sazrelim kroz prošlost, koja nije uvijek bila obilježena radosnim događanjima, pozvani ste danas graditi bolju budućnost, aktivno sudjelujući u javnom životu i dajući vaš nezamjetljivi doprinos učvršćenju demokratskog sustava, dobrom funkcioniranju institucija, usavršavanju pravne države. Nikada nemojte zaboraviti da vjera pokazuje svoju plodnost kada je u stanju podržavati inicijative dobrote, snošljivosti i opraštanja.»

Za svog drugog boravka - 1998. godine - uzdignuo je na čast oltara slugu Božjeg, a sada blaženika, kardinala Alojzija Stepinca. Vrijedno je prisjetiti se riječi koje nam je tada izrekao: «Njegova je smrt uzrokovana dugotrajnim patnjama, koje je podnio: zadnjih je petnaest godina njegova života bilo obilježeno neprekinutim nizom zlostavljanja posred kojih je odvažno izložio vlastiti život radi svjedočenja za Evandjelje i za jedinstvo Crkve...*Ovo je povijesni događaj u životu Crkve i vaše nacije. Podnijevši u svojem tijelu i duhu okrutnosti komunističkog sustava, jedan od istaknutih likova Katoličke Crkve, zagrebački nadbiskup kardinal Alojzije Stepinac sada se povjerava sjećanju svojih sunarodnjaka s blistavim znamenjem muče-*

ništva... U osobi se novog blaženika *spaja*, da se tako izrazim, *cjelokupna tragedija koja je pogodila hrvatsko pučanstvo i Europu* tijekom ovoga stoljeća obilježena trima velikim zlima: fašizmom, nacizmom i komunizmom.» I nastavio: «Kršćani su *u hrvatskim krajevima danas pozvani dati novo lice svojoj domovini*, posebno se zalažući da se u društvu ponovno učvrste etičke i moralne vrijednosti, što su ih potkopali prijašnji totalitarizmi i nedavno ratno nasilje. Ta zadaća zahtijeva veliku snagu i odlučnu volju. *A zadaća je žurna*, jer bez tih vrijednosti nema ni prave slobode ni istinske demokracije. Međutim, temeljna je vrijednost poštivanje ljudskog života, poštivanje prava i dostojanstva osobe, te poštivanje prava i dostojanstva svakoga naroda. Kršćanin zna da, zajedno s drugim građanima, ima točno određenu odgovornost za sudbinu svoje domovine i za promaknuće općeg dobra.»

I sada, kada dolazi po treći put u našu domovinu, ne dolazi praznih ruku. Za vrijeme euharistijskog slavlja u Dubrovniku uzdići će na čast oltara s. Mariju od Propetog Isusa rođ. Petković, utemeljiteljicu sestara Kćeri milosrđa, iz Blata na otoku Korčuli.. Na poseban način iskazat će se tako zahvala svim redovnicima koji su obilježili našu prošlost i kojima dugujemo našu kulturu i pismenost: benediktincima, dominikancima, franjevcima, pavlinima, isusovcima i mnogim drugima. Ipak, na poseban način izrazit će se zahvalnost mnogim ženskim redovničkim zajednicama koje su strpljivo i samozatajno njegovale bolesnike i nemoćne osobe, preuzimale brigu oko odgoja naše mladeži ili se zauzimale za različite oblike apostolata. U tom duhu i naši biskupi ističu da - dok s nadom očekujemo proglašenje blaženom redovnice Marije od Propetog Isusa - «sa zahvalnošću priznajemo velik doprinos redovnika i redovnica u prošlosti i sadašnjosti naše krajevine Crkve. Molimo ih da ustrajno prijanaju uz karizmu svoje družbe te da se uključe u pastoralno djelovanje naše Crkve i da svojim molitvama prose stalnu plodnost našem zajedničkom kršćanskom djelovanju» (*Na svetost pozvani*, br. 87). U tom smislu, od temeljne je važnosti «svakako suradnja posvećenih osoba s biskupom, jer je to preduvjet skladnog razvoja *jedinstvenog pastorala i izgradnje zajedništva ljubavi u partikularnoj Crkvi*» (*Ondje*, br. 89).

Koncem lipnja Sveti Otac proglasit će blaženim u Banjoj Luci i slugu Božjeg Ivana Merza. Na taj način želi dati poticaj i svim vjernicima laicima da u prilikama svakodnevnog života traže put svetosti. To je na poseban način izraženo i u geslu trećeg pohoda Svetog Oca: *Obitelj – put Crkve i naroda*. Međutim, poziv vjernika laika bit će na poseban način istaknut na euharistijskom slavlju u Osijeku kada će Sveti Otac blagosloviti naš petogodišnji trud u traženju novih oblika evangelizacije tijekom Druge biskupijske sinode đakovačke i srijemske. Naime, sinodsko promišljanje zasigurno je otvorilo proces prema sve većem angažmanu vjernika laika u našim župama i zaživljavanju koncilskog lica Crkve. Nadamo se da će riječi koje će nam tada izreći Sveti Otac biti uistinu poticaj da još hrabrije i odvažnije nastavimo naš hod prema izgradnji novog lica naše biskupije i istovremeno put prema osobnoj svetosti te snažnijem kršćanskom zauzimanju u obnovi naše domovine. ■